

Rapigo

L'emoció que sento supera, de bon tros, aquell neguit que et recorre tot el cos abans que comenci un concert mentre l'orquestra afina. Cal que tots els instruments estiguin a to, com la paleta d'un pintor. I és que, mica en mica, els colors, com els sons, es van trobant els uns amb els altres, es mesclen, dialoguen, es fusionen... i expliquen històries, com la que m'ha tocat narrar.

Immersa entre tants intel·lectuals i amants de la música he de confessar que m'angoixa una mica no estar a l'altura; potser per això em noto el cap pesant i la sensació que la roba que porto no pesa. La Quimeta, que em deu haver vist empal·lidir, m'explica que ella, en el seu moment, també se sentia com jo, i saber-ho em reconforta. De sobte, noto que algú m'estira els cabells com si me'ls volgués allargar, i decideixo cercar l'Antoni, amb qui havia coincidit en algun acte anys ençà, però des de l'entrada al petit celler on em trobo no aconsegueixo fer creuar les nostres mirades. Tot d'una sento un pessigolleig a les espatlles, unes carícies curtes.

- Doncs ara a l'escola estem estudiant la plaga del 2028. Tu ja vivies aquí, oi?

- I tant! Era una murga tot aquell plegat de mesures i restriccions... Espero que no torni a passar mai més, allò. Mira, quan jo estudiava a la universitat...

- No avi, aquesta plaga no, em refereixo a la de la vinya, la del *ragui*... No recordo com es diu.

- Ah, sí! El *rapigo* va afectar tots els masos, no se'n va salvar ni un! Va costar molt detectar què els passava a les plantes, però un bon dia va arribar una dona al poble que, tan bon punt va veure les vinyes d'en Martí, va saber que es tractava d'un fong.

- És veritat! Però a naturals ens han explicat que hi ha fongs bons també.

- Evidentment, si no el teu avi no beuria aquesta cervesa a la plaça acompanyat dels músics d'aquí dalt! El cas és que aquell fong travessava la soca i enverinava el sistema vascular del cep, de manera que el raïm quedava infectat, i ningú se'n va adonar fins que van tastar el vi jove d'aquell any. Aquella dona, la doctora... bé, crec que tenia nom de planta, però ja no tinc la memòria que tenia abans.

- Doctora Falguera!

De cop i volta sento algú que em crida pel meu cognom. Des que vaig deixar la investigació que ningú es dirigia a mi d'aquella manera. Quina nostàlgia, aquells moments trasbalsats de laboratori, fent proves i comprovacions a centenars de plantes candidates a solucionar la plaga de les vinyes... Des de llavors vaig dedicar tota la meva vida a l'estudi d'aquell fong i de com les plantes s'hi podien fer resistents. Com m'agradava, dur la bata lluent i sentir el reconeixement de la gent! Ben bé com ara, que me l'estan acabant de pintar per deixar-me ben bonica.

- Mira avi, estan pintant una altra persona a la paret!
- Ostres, és de qui parlàvem abans, és la doctora Falguera!

Arabidopsis